

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010376
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1414010376.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného F.J. O., stíhaného pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní Okresnej prokuratúry Bratislava IV proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 25.11.2015, č.k. 2T/148/2014-1054, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 22. marca 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

F. O., Z.. XX.X.XXXX V. B., K. B. B.,
A. Č.. XXX

u k l a d á

podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31.10.2015, sp.zn. OT/450/2015, právoplatným dňa 31.10.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a § 42 ods. 2 Tr.zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to baterky s elektrickým paralyzátorom zn. Police 10000 W, čiernej farby.

Podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. (účinného v čase spáchania skutku) vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 25.11.2015, č.k. 2T/148/2014-1054, bol obžalovaný F. O. uznaný vinným zo spáchania v bode 2 prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona („Tr.zák.“) k § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. a v bode 9 z prečinu nedovolennej výroby omamných

a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe, že

- v bode 2 obžalovaní F. O., J. X., F. Č. po predchádzajúcej dohode smerujúcej k odcudzeniu bicykla na K. R. V. B. prišli na vozidle značky V. X., modrej farby, M.: B. XXX M., ktoré viedla obžalovaná F. Č., dňa 16.5.2014 okolo 14.40 hod. na K. XX, B., kde obžalovaný J. X. vošiel do bytového domu, vyšiel na chodbu 7. poschodia, kde sa nachádzal bicykel značky Q. O. L., V. Č.. N., čierno šedej farby, výška rámu M/17,5, modelový rok 2013, v hodnote 370 eur, ktorý bol pripútaný lankovým zámkom značky E. k zábradliu schodišťa, obžalovaný J. X. pomocou pákových klieští precvakol lankový zámok v hodnote 9 eur, bicykel vyniesol z bytového domu R., A. na H.O. J. X. Č. H. F. Havelka s obžalovanou F. Č., bicykel odovzdal obžalovanému F. O., ktorý bicykel predal nestotožnenej osobe, čím spôsobili poškodenie - T. A., trvale bytom V. XXXX/X, X. X, Č. J., škodu krádežou vo výške 370 eur a škodu poškodením lankového zámku vo výške 9 eur,

- v bode 9 obžalovaný F. O. od presne nezisteného času až do 00.30 hod. dňa 28.1.2015 v B. na R. L.Í. C. X. N. E. neoprávnene prechovával plastové vrečko s obsahom zelenej sušenej rastliny Cannabis o hmotnosti 1446 mg s priemernou koncentráciou 12,0 % hmotnostných THC obsahujúce 174 mg THC, čo zodpovedá trom obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom bol kontrolovaný príslušníkmi Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, ktorí počas kontroly plastové vrečko s obsahom konope zaistili podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb., pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obžalovanému F. O. uložený podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) a § 56 ods. 2 Tr.zák. peňažný trest 1.000 eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, že by obžalovaný úmyselne zmaril výkon uloženého peňažného trestu uložil sa mu náhradný trest odňatia slobody tri mesiace. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným F. O., J. X., T. F. J. Č. uložilo spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeniu T. A., Z. XX.X.XXXX, trvale bytom Č. J., X., V. Č.. XXXX/X škodu vo výške 379 eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa táto poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody odkázala na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) prokurátor písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 26.11.2015, a to proti výroku o treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania, ktoré doručil na prvostupňový súd dňa 14.1.2016, uviedol, že sa nestotožňuje s výrokom o uložení peňažného trestu. Obžalovaný je stíhaný za dva samostatné skutky, a to za majetkový trestný čin a za drogový trestný čin. Zo spisového materiálu je zrejmé, že nejde o prvotrestanú osobu, práve naopak obžalovaný bol v minulosti 5 krát súdne trestaný. Peňažný trest, ak nejde o skutok, ktorým sa páchatel snažil získať majetkový prospech, však možno uložiť len v prípade priaznivej, resp. pozitívnej možnosti nápravy páchatela. Ako však vyplýva z registra trestov obžalovaného, tento bol v minulosti 4 krát odsúdený za drogovú trestnú činnosť, aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, no ani to ho neodradilo od ďalšieho páchania identickej (drogovej) trestnej činnosti.

V osobe obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa drogovej trestnej činnosti. Aj napriek tomuto trestnému stíhaniu a zatiaľ neprávoplatnému odsudzujúcemu rozsudku prvostupňového súdu, pokračoval obžalovaný v páchaní tejto trestnej činnosti a 2 týždne po tom, čo bol v prítomnosti obžalovaného vyhlásený tento odsudzujúci rozsudok, bol obžalovaný opätovne dňa 9.12.2015 zadržaný za prechovávanie drog, konkrétne injekčných striekačiek s obsahom 14 dávok pervitínu. Obžalovaný je za predmetný skutok stíhaný uznesením vyšetrovateľa OR PZ Bratislava IV ČVS: ORP-653/1-VYS-B4-2015 zo dňa 10. 12. 2015 a je v súčasnosti vo väzbe.

Trest by mal vytvoriť podmienky na prevýchovu páchatela, a mal by byť dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie. Za situácie popísanej vyššie, kedy je obžalovaný stíhaný aj za drogovú trestnú činnosť, pred spáchaním skutku bol 4 krát súdne trestaný za drogovú trestnú činnosť a po spáchaní skutku je opätovne väzobne stíhaný za drogovú trestnú činnosť, sa javí uloženie samostatného peňažného trestu ako nezákonné. Je zrejmé, že takto uložený trest nebude spĺňať svoj účel a ani neodráža a spravodlivo nezohľadňuje osobu obvineného a možnosti jeho nápravy.

Z vyššie uvedených dôvodov nemal byť ukladaný peňažný trest ako samostatný trest a najmä vzhľadom na nemožnosť nápravy takto uloženým trestom mal byť ukladaný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu v hornej polovici trestnej sadzby, a to buď ako samostatný trest, alebo aj za súčasného uloženia peňažného trestu, keďže obžalovaný je stíhaný aj za majetkovú trestnú činnosť, ktorou získal majetkový prospech.

S poukazom na vyššie uvedené odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu v hornej polovici trestnej sadzby, a to buď ako samostatný trest, alebo aj za súčasného uloženia peňažného trestu.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu P.. A. O. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora doručenom na prvostupňový súd dňa 28.1.2016 navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. S argumentáciou uvedenou v odôvodnení odvolania nesúhlasí z dôvodov, že rozsudok mal byť oslobodzujúci, ale keďže sa obžalovaný vzdal práva podať odvolanie aj za všetky osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech, nikto z týchto osôb už odvolanie nemohol podať. Poukázal na to, že prokurátor v prípravnom konaní nevykonával dozor v rozsahu uloženému zákonom a vykonával dozor iba v neprospech obžalovaného s tým, že súdy musia dbať na zákonnosť konania a pokiaľ súd zistí, že niektorý dôkaz nebol vykonaný v súlade so zákonom, musí ho vyhodnotiť ako nezákonný a nepoužiteľný, na čo poukázal obhajca v záverečnej reči. Obžalovaný od začiatku uvádzal, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a nemá vedomosť o tom, že by sa tejto trestnej činnosti dopustili jeho spoluobžalovaní, ktorých neusvedčoval. Obhajca žiada, aby súd pri rozhodovaní nebral do úvahy výpovede spoluobžalovaných zo dňa 24.5.2014, nakoľko tieto výpovede boli vykonané bez prítomnosti advokátov a tým pádom bolo narušené právo na riadnu obhajobu. Z nasledujúcich výpovedí X. vyplýva, že obžalovaný nevedel o žiadnej trestnej činnosti, ktorej sa mal údajne dopúšťať tento obžalovaný a z výpovede Č. vyplýva, že obžalovaný sa na skutku pod bodom 2 obžaloby vôbec nezúčastnil a vôbec tam nebol.

Čo sa týka skutku podľa bodu 9 obžaloby, podľa vyjadrenia obhajcu jediným dôkazom zabezpečeným proti obžalovanému, je dôkaz nájdenia drogy marihuany. Obhajoba má však za to, že tento dôkaz nebol získaný zákonným spôsobom, čo bolo preukázané v priebehu prípravného konania, ale najmä na hlavnom pojednávaní. Svedok policajt B. uviedol, že vykonával u obžalovaného bezpečnostnú prehliadku podľa § 22 zákona o PZ, a nie osobnú prehliadku podľa § 102 Tr.por. Je treba rozlíšiť tieto dve prehliadky, a to najmä v tom zmysle, že dôkaz môže byť zaistený v zmysle Trestného poriadku, aby mohol byť použitý, a nie podľa zákona o PZ. Oba tieto úkony sú rozdielne, osobná prehliadka s príkazom na takýto úkon, vykonanie iba stanovenou osobou, policajtom v zmysle Trestného poriadku, ale nie policajtom v zmysle zákona o PZ, teda policajtom zaradeným na PMJ. Na základe spôsobu vykonania prehliadky je jednoznačne možné ju definovať ako osobnú prehliadku, ktorú vykonal policajt PMJ a nie policajt v zmysle Trestného poriadku. Čo sa týka priebehu vykonania osobnej prehliadky, potvrdil to okrem iného policajt svedok B., ktorý sám našiel a vybral sáčok obžalovanému z nohavíc, ako uviedol pri bezpečnostnej prehliadke. Na hlavnom pojednávaní to potvrdil aj svedok A., ktorý podrobne opísal spôsob vykonania prehliadky a uviedol aj to, že obaja pri prehliadaní na mieste neboli poučení o svojich právach a povinnostiach. V tejto súvislosti sa odkazuje na rozsudok NS SR 5Tdo/47/2010, ktorý sa podrobne zaoberá touto problematikou. Na základe uvedeného obhajca navrhol súdu, aby bol obžalovaný spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodený. Súd tento dôkaz považoval za zákonný, hoci bolo preukázané, že osobnú prehliadku vykonala osoba nie uvedená v Trestnom poriadku a spôsobom odporujúcim zákonu. Bezpečnostná prehliadka sa vykonáva iba prehmataním, či osoba u seba nemá zbraň. Osobná prehliadka sa vykonáva, keď je dôvodné podozrenie, že osoba vyzvaná, aby vydala vec pochádzajúcu z trestnej činnosti, ju nevydá, hoci je dôvodné podozrenie, že ju má u seba a musí ju nariadiť osoba uvedená v Trestnom poriadku. V tejto súvislosti sa poukazuje na rozhodnutia 1T/85/2011, IV PZ 127/11 GP. Čo sa týka konštatovania, že obžalovaný je t. č. stíhaný za v texte uvedený trestný čin, je treba poukázať na prezumpciu nevinu.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 12.2.2016.

Odvolací súd si po doručení spisu vyžiadal ohľadom obžalovaného výpis z registra priestupkov (jeden dopravný priestupok zo dňa 6.3.2015 s uložením blokovkej pokuty 20 eur) a odpis registra trestov zo dňa 15.2.2016, z ktorého bolo zistené ďalšie odsúdenie, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava

II zo dňa 31.10.2015, sp.zn. OT/450/2015, právoplatným dňa 31.10.2015, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. na podmienený trest odňatia a trest prepadnutia veci. Odvolací súd si preto vyžiadal tento spis a následne tieto listiny vrátane pripojeného spisu boli aj oboznámené v rámci doplnenia dokazovania na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konaného dňa 22.3.2016.

Prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomne podanom odvolaní s tým, že navrhol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť primeraný trest aj so zohľadnením skutočností, o ktoré bolo doplnené dokazovanie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu. Vzhľadom na doplnené dokazovanie a oboznámený spis navrhuje odvolenie okresnej prokuratúry zamietnuť, keďže vzhľadom na charakter skutkov je trest peňažný, ktorý bol uložený, trestom dostatočným a primeraným.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia a prednesu obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Tr.zák. tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr.zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. rovnako ako v odseku 1 (t.j. odňatím slobody až na dva roky) sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len prokurátorom a len ohľadom výroku o

treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len výrok o treste a jeho zdôvodnenie. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému, obhajcovi a poškodenej bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania (po podaných odporoch k vydanému trestnému rozkazu). Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle dotknutých ustanovení Trestného poriadku.

Okresnou prokuratúrou Bratislava IV boli na obžalovaného F. O. podané na Okresný súd Bratislava IV dve obžaloby, a to č.k. 2Pv 298/14/1104-135 (v spoločnom konaní s J. X. T. F. Č.) dňa 31.10.2014, ktorá bola prijatá pod sp.zn. 2T/148/2014 (ohľadom skutku v bode 2 napadnutého rozsudku) a č.k. 2Pv 63/15/1104-14 dňa 15.7.2015, ktorá bola prijatá pod sp.zn. 3T/89/2015 (ohľadom skutku v bode 9 napadnutého rozsudku), pričom uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15.7.2015 sp.zn. 3T/89/2015 bola druhá z podaných obžalôb spojená na spoločné konanie so skôr podanou obžalobou s tým, že vec bude vedená pod sp.zn. 2T/148/2014.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný F. O. k obom skutkom vyhlásil, že je nevinný. Následne boli vypočutí resp. boli prečítané výpovede z prípravného konania obžalovaných J. X., F. Č. a F. O., boli vypočutí svedkovia X. Q., L. B., Ž. O. (odmietla vypovedať), T. A., so súhlasom strán boli prečítané výpovede z prípravného konania poškodenej T. A. a v konaní zabezpečené znalecký posudok, odborné vyjadrenia a listinné dôkazy a po záverečných rečiach bol vyhlásený rozsudok v znení uvedenom na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď na základe vykonaných dôkazov, ktoré sú podrobne rozvedené prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku a vzhľadom na obsah podaného odvolania nie je dôvod ich podrobne rozoberať aj odvolacím súdom, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania žalovaných trestných činov.

Ako bolo už uvedené, podané odvolanie smeruje voči výroku o treste, pričom prvostupňový súd uložený trest v napadnutom rozsudku odôvodnil predovšetkým týmito skutočnosťami.

Prvostupňový súd mal za to, že vzhľadom osobu obžalovaného, ako i samotné prejednanie veci pred súdom, k náprave obžalovaného postačí uloženie peňažného trestu, ktorý splní účel trestu z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie a uložil ho s použitím ustanovenia § 56 ods. 2 Tr.zák., podľa ktorého môže súd uložiť peňažný trest, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá. Pri ukladaní tohto druhu trestu súd prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovaného. Obžalovaný do vyhlásenia rozsudku bol v riadnom pracovnom pomere, bol živnostníkom. Jeho priemerný čistý mesačný príjem činil podľa jeho vyjadrenia okolo 1.000 eur. Vyživovaciú povinnosť nemá. Obžalovanému prvostupňový súd uložil peňažný trest vo výške 1.000 eur s náhradným trestom odňatia slobody podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. v trvaní tri mesiace.

Naproti tomu prokurátor považoval uložený trest za mierny nespĺňajúci účel trestu a v odvolaní žiadal uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu v hornej polovici trestnej sadzby ako samostatný trest, príp. za súčasného uloženia peňažného trestu resp. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu žiadal prokurátor uložiť primeraný trest aj so zohľadnením skutočností, o ktoré bolo doplnené dokazovanie odvolacím súdom.

Odvolací súd k uloženému trestu uvádza, že po posúdení všetkých relevantných skutočností podrobne rozvedených v tomto rozhodnutí má za to, že v princípe bol prvostupňovým súdom uložený trest neprimerane mierny, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e)

Tr.por. a zároveň bol obžalovanému uložený prvostupňovým súdom trest samostatný, hoci podľa zákona mu mal byť uložený trest súhrnný, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. a trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. sú úmyselnými trestnými činmi, za ktoré Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 171 ods. 1 Tr.zák. je 0 až 3 roky a v § 212 ods. 2 Tr.zák. je 0 až 2 roky), t. j. ide o prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania uvedených trestných činov zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvedené ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienený).

Na druhej strane v osobe obžalovaného ide o osobu opakovane v minulosti odsúdenú na nepodmienené tresty odňatia slobody uložené za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti vrátane drogovej trestnej činnosti. Pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti bol obžalovaný odsúdený na nepodmienené tresty odňatia slobody v roku 2001 na tri roky Okresným súdom Bratislava III sp.zn. 2T/80/2000 pre spáchanie drogovej trestnej činnosti a v roku 2010 na 4 roky a 8 mesiacov Okresným súdom Bratislava IV sp.zn. 2T/58/2009 s vykonaním trestu odňatia slobody dňa 5.8.2013 pre spáchanie zločinu proti slobode, pričom v roku 2014 Okresným súdom Bratislava I sp.zn. 7T/45/2010 bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predošlé uvedené odsúdenie (opätovne pre spáchanie drogovej trestnej činnosti). V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že na odsúdenia z roku 2008 Okresným súdom Bratislava IV sp.zn. 2T/47/2006 a z roku 2009 Okresným súdom Pezinok sp.zn. 3T/27/2009 nie je možné prihliadať, keďže sa na obžalovaného v týchto prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený.

Prejednávaná trestná činnosť bola pritom spáchaná v jednom prípade po uplynutí necelých 10 mesiacov po predošlom vyššie uvedenom vyše štvorročnom výkone trestu odňatia slobody. Navyše odvolacím súdom bolo z nového odpisu registra trestov obžalovaného zistené, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31.10.2015, sp.zn. 0T/450/2015, právoplatným dňa 31.10.2015, uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. s uložením podmieneného trestu odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov a trest prepadnutia veci (baterky s elektrickým paralyzátorom), ktorej vlastníkom sa stal štát, pričom skutok bol spáchaný dňa 29.10.2015.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný spáchal prejednávanej trestnú činnosť skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, v danom prípade skôr ako prevzal trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31.10.2015, sp.zn. OT/450/2015.

Teda obžalovanému bolo nutné odvolacím súdom, keďže to neurobil už prvostupňový súd, ktorý podľa spisu o predošlom odsúdení obžalovaného nemal vedomosť, ukladať jeden súhrnný trest za spáchanie troch skutkov troma prečinmi spáchanými formou úmyselného zavinenia, čo vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti opakovane odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť s naposledy uloženým viacročným nepodmienečným trestom odňatia slobody vykonaným v auguste 2013 neumožňovalo vzhľadom na vyššie rozvedený účel trestu uložiť iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody (hoci prokurátor navrhoval v písomne podanom odvolaní uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, avšak podľa ustálenej súdnej praxe pri existencii podaného odvolania prokurátorom v neprospech obžalovaného nie je odvolací súd takým návrhom viazaný a môže uložiť aj prísnejší trest ako je navrhnutý v odvolaní). Súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. bol obžalovanému ukladaný podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, a to podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Tr.zák., keďže obžalovaný spáchal prečiny.

Z pohľadu výmery trestu boli odvolacím súdom zistené u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr.zák., a to spáchanie viac trestných činov (došlo k súbehu spáchania troch trestných činov) a už bol obžalovaný za trestný čin odsúdený (v minulosti opakované odsúdenia pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti na nepodmienečné tresty odňatia slobody), pričom poľahčujúca okolnosť nebola u obžalovaného zistená.

Keďže u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. spôsobom ustanoveným v § 38 ods. 8 Tr.zák. sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby u najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov (prečin podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou 0 až 3 roky) zvyšovala o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby a trest odňatia slobody bol obžalovanému ukladaný v upravenej trestnej sadzbe 1 rok až 3 roky, pričom bol odvolacím súdom uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vzhľadom na závažnosť spáchaných skutkov (pri krádeži došlo ku škode 379 eur, pri drogovom trestnom čine k neoprávnenému prechovávaní konope a pri poškodzovaní cudzej veci k spôsobeniu škody 360 eur, pričom v tomto prípade sa obžalovaný aj priznal a oľutoval spáchanú trestnú činnosť).

Obžalovaný bol zaradený na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin (v roku 2013).

Zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušený výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31.10.2015, sp.zn. OT/450/2015, keďže bol obžalovanému uložený jeden súhrnný trest aj za spáchanie zbiehajúcej sa trestnej činnosti, pre ktorú bol pôvodne odsúdený uvedeným trestným rozkazom ako trestom samostatným.

V súlade s § 42 ods. 2 Tr.zák. a § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. (vec použitá na spáchanie trestného činu) bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci (baterky s elektrickým paralyzátorom), ktorý bol pôvodne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31.10.2015, sp.zn. OT/450/2015 a musel byť podľa zákona prevzatý aj do tohto rozsudku vrátane výroku, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Takto uložený trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá účelu trestu a zásadám pre ukladanie trestov ustanovených Trestným zákonom a je trestom spravodlivým a primeraným.

Zhrnutím teda odvolací súd na záver uvádza, že na základe podaného odvolania zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu podľa § 321 ods. 1 písm. d) a písm. e) Tr.por. (keďže napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest bol neprimeraný) a obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia spolu s uložením trestu prepadnutia veci a

zároveň došlo k zrušeniu výroku o treste uloženého obžalovanému predošlým odsúdením (trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31.10.2015, sp.zn. OT/450/2015). Vo zvyšnej, odvolaním nenapadnutej, časti zostal rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

K samotnému podanému odvolaniu treba uviesť, že je nedôvodným resp. irelevantným z pohľadu výroku o treste poukazovať v odvolaní na predošlé odsúdenia obžalovaného, ktoré sú už zahladené, keďže na tieto nie je možné pri ukladaní trestu prihliadať. Uvedené sa rovnako vzťahuje na poukazovanie v odvolaní na prebiehajúce iné trestné stíhanie obžalovaného, ktoré nebolo právoplatne skončené, a to z dôvodu existencie zásady prezumpcie neviny (ako to správne poukázala obhajoba v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora). Na tieto skutočnosti uvádzané v odvolaní prokurátora teda odvolací súd nemohol žiadnym spôsobom prihliadať a nezobral ich pri svojom rozhodovaní do úvahy.

V tejto súvislosti vzhľadom na predmet podaného odvolania, ktoré smerovalo iba do výroku o treste, je na druhej strane irelevantným obsah vyjadrenia obhajcu k podanému odvolaniu prokurátora v tej časti, kde obhajca rozoberá resp. poukazuje na vykonané dôkazy v konaní z pohľadu uznania viny obžalovaného, resp. z pohľadu vyjadrenia obhajcu, že prvostupňový rozsudok mal byť oslobodzujúci, čo však nebolo predmetom odvolacieho konania, keďže ohľadom výroku o uznaní viny nebolo odvolanie podané, a teda nie je dôvod, aby sa odvolací súd týmito obhajcom uvádzanými skutočnosťami zaoberal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.